

paa en saadan Maade, at man hverken før eller efter den kan være i Stand til at kontrollere, hvorledes vedkommende har stemt. Vi have som sagt ved disse Bestemmelser søgt at gøre det muligt, at enhver Mand og Kvinde, som har Valgret, vil være i Stand til at udøve den frit og uhindret, og saaledes, at ikke nogen kan lægge Tryk paa dem og faa dem til at stemme paa en Maade, paa hvilken de ellers ikke vilde stemme. Hvis dette Forslag bliver vedtaget, vil derved Pengenes Magt paa den kommunale Valgdag være brudt. Alt, hvad der hedder privilegeret Valgret, vil ved dette Forslag være bragt ud af Landet.

Hvis nu nogen vil spørge mig, om jeg tror, der er Mulighed for at faa dette Lovforslag gennemført, vil jeg svare absolut nej. Vi Socialdemokrater maatte være meget naive Politikere, hvis vi troede under de nuværende Omstændigheder at kunne faa gennemført et saa frisindet Forslag som dette. Paa en Tid, hvor vi trækkes med et saa reaktionært Landsting og en saa reaktionær Regering, som vi have for Øjeblikket, er der intet Haab om at faa et saadant Forslag gennemført. Naar vi nu alligevel tillade os at fremføre dette Forslag paa dette Tidspunkt, er det, fordi vi mene, at efter at der nu er hengaaet 10 Aar, siden den kommunale Valgret i sin Helhed var til Debat her i Salen, kunde det være rigtigt atter at føre dette store og vigtige Spørgsmaal frem. Jeg tror, det vil være af særdeles god og vejledende Betydning for Vælgerne med Hensyn til de forestaaende Folketings- og Landstingsvalg at faa at vide, hvorledes ikke blot Regeringen, men ogsaa de forskellige politiske Partier her i Rigsdagen stille sig over for de forskellige vigtige Spørgsmaal. Det er derfor, vi have tilladt os at bringe Spørgsmaalet frem. En anden Grund dertil er den, at vi tro at burde tage Hensyn til de Ønsker, som røre sig ude i den almindelige Befolkning, der, saa vidt jeg kender den, nærer et levende Ønske om at faa den kommunale Valgret udvidet. Dette Lovforslags Gennemførelse vil sikkert ogsaa blive hilst med Glæde af den overvejende Del af det danske Folk og bidrage til, at det kommunale Liv vil røre sig paa en friere og kraftigere Maade end hidtil, idet Interessen derfor ved dette Forslag vil faa et stærkt Stød fremad. Paa den anden Side kan det dog ikke nægtes, at der er en Del Samfundsborgere, som ikke med Glæde se paa dette Forslag. Det er for Størstedelen saadanne Rigmænd, der ere saa lykkeligt stillede, at

de have privilegeret Valgret. Til dem ved jeg imidlertid ikke andet at sige, end at de maa trøste sig med, at de dog indtage en lige Stilling med de øvrige Medborgere, og endvidere maa de trøste sig med den Magt og Indflydelse, som Penge og Rigdom i saa mange andre Livets Forhold forlener sine Indhavere med. Jeg venter som sagt ikke at se dette Lovforslag gennemført i denne Rigsdagssamling, men tillader mig dog at anbefale det til det høje Tings Velvilje. Skulde jeg blive skuffet, og skulde det vise sig at være muligt at faa Forslaget gennemført, vil det selvfølgelig være mig en stor Glæde.

J. C. Christensen: Det er jo naturligt, at man, naar man møder en gammel Bekendt, hilser paa vedkommende. Endnu mere naturligt er dette, naar denne gamle Bekendt ikke blot er en god Bekendt, men ens eget Barn. Og dette Lovforslag, som her foreligger, er jo Venstres Lovforslag, ikke alene Venstres Lovforslag fra 1870, 1871, 1873, 1879 og 1887, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne udtalte, men Venstres Forslag, som det Gang efter Gang er fremsat her paa Rigsdagen, ogsaa efter 1887. Det er jo en Misforstaaelse af den ærede Ordfører, at Venstre siden 1887 ikke skulde have fremsat et saadant Lovforslag her i Rigsdagen. Jo, baade 1891 og siden efter, i 1894, har Forslaget været fremme, og jeg har blandt andet selv haft den Ære at være Medforslagsstiller af et saadant Forslag. Det er altsaa ikke alene en gammel Bekendt, men det er selve Venstres Forslag, naar undtages et Par Forandringer, som Forslagsstillerne have tilladt sig at gøre, og som for Resten efter min Mening ikke just ere særlig heldige; det skal jeg imidlertid siden komme til at tale om. Det har jo, som jeg før bemærkede, lige siden 1870 været Venstres Formaal at komme til en Forandring i Reglerne om de kommunale Valg. Venstre har Gang efter Gang stillet Forslag derom, og det glæder mig, at det Forslag, der her foreligger, i en saa væsentlig Grad er Venstres, at det endogsaa Paragraf efter Paragraf er afskrevet efter Venstres sidste Forslag. Det glæder mig, at de ærede Forslagsstillere have holdt sig saa nær op ad vort Forslag, som sket er, thi jeg tror, at det vil gøre noget til, at Forslaget vil faa en meget velvillig Behandling her i Salen, navnlig fra Venstres Side. Det er jo naturligt, at det maa være Tilfældet. Man kunde maaske forundre sig over, at Forslagsstillerne, som høre til Socialdemo-